

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010569
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714010569.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. mája 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Petra Chovanka, o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry a poškodených A. V. a E. V. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 116/2014 zo dňa 11.12.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaných Y. S., nar. XX.XX.XXXX a B. B., nar. XX.XX.XXXX o s l o b o d z u j e podľa § 285 písm. b) Tr. zák. spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že

po vzájomnej dohode dňa 08.11.2011, počas prechodného pobytu v rodinnom dome č. p. XX, nachádzajúcom sa v obci S. - S., okres S., z priestorov tohto domu, z dvora nehnuteľnosti a po vniknutí do murovanej maštale zaistenej železnou hasprou aj z jej priestorov, odcudzili kovové rúry, železné náradie, kovové zámky z dverí a iný kovový šrot o celkovej hmotnosti 340 kg, keď tento materiál následne odpredali Zberným surovinám v Krupine za sumu 636,40 Eur, čím A. V., nar. XX.XX.XXXX a E. V., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom V., W. č. X/XX spôsobili škodu vo výške najmenej 636,40 Eur, pretože

skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodených A. V., nar. XX.XX.XXXX a E. V., nar. XX.XX.XXXX odkazuje s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní Y. S. a B. B. oslobodení spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry pre zločin obžalobou kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mali obžalovaní dopustiť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku so záverom, že nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor okresnej prokuratúry v zákonnej lehote písomné odvolanie. V odvolaní uviedol, že sa prikláňa k názoru súdu, že sa nepodarilo jednoznačne preukázať naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák., keďže poškodení modifikovali svoje výpovede a pravdivosť ich tvrdení sa nepodarilo bezpochyby preukázať výpovedami

ďalších svedkov. V tomto prípade v súlade so zásadou in dubio pro reo nie je namieste rozhodnutie súdu rozporovať.

Prokurátor sa však nestotožňuje s názorom súdu, že nebola naplnená ani skutková podstata zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. V priebehu konania pred súdom bola preukázaná dohoda medzi A. V. a Y. S. o prenajatí rodinného domu v obci S. - S.. Prenajímateľka súhlasila s renováciou a prerobením domu na náklady podnájomníka. Nájomníci podpisom potvrdili, že budú majetok zveľaďovať, pričom energie mali platiť nájomníci. Poškodení teda nedali žiadny súhlas na prisvojenie si železných rúr, či iných kovových vecí, ktoré sa nachádzali v maštale a obžalovaní nemali súhlas vstupovať do maštale. To, že poškodení nevedeli presne špecifikovať a vyčísliť spôsobenú škodu, nemožno pričítať na prospech obžalovaných. Z vykonaných dôkazov bolo zistené, že za železný šrot bolo vyplatených 636,40 Eur. Obžalovaní potvrdili, že železný šrot vyzbierali na pozemku, i keď nemali výslovný súhlas k takémuto konaniu a takýto súhlas nevyplyval ani zo zmluvy. Obžalovaný B. si tieto peniaze ponechal ako odmenu za vykonanú prácu na pozemku, navyše medzi účastníkmi zmluvy bola dohoda o preplatení nákladov pri oprave nehnuteľnosti. Úmysel prisvojiť si cudziu vec je podporovaný aj konaním obžalovaných, keď napriek žiadosti poškodených týmto finančnú hotovosť neodovzdali a použili ju na vlastnú potrebu. Prokurátor žiada zrušiť napadnutý rozsudok a uznať obžalovaných z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a uložiť im primeraný trest.

Poškodení E. V. a A. V. v zákonnej lehote podali písomné odvolanie. Uviedli v ňom, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pri obhliadke miesta našla polícia stopy po násilnom vlámaní do maštale, a to prestrihnutím železnej reťaze a vylomením zámku, čo vyplýva aj z fotodokumentácie. Podľa dokladu z výkupu zberných surovín bola väčšia časť šrotu vyššej akosti (ako sú napr. oceľové rúry). Množstvo železného šrotu pritom nezodpovedá domovému odpadu. Súd uveril recidivistovi a jeho údajnému záujmu na zveľaďovaní majetku.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Prihliadol aj na chyby, ktoré neboli pôvodným odvolaním vytkané, keďže by odôvodňovali podanie dovolania. Dospel potom k záveru, že najmä modifikované odvolanie prokurátora je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že obžalovaní od počiatku uvádzali, že po tom, čo si prenajali predmetnú nehnuteľnosť, nemali výslovný súhlas na odpredaj železného šrotu, ktorý sa nachádzal na rôznych miestach. Poškodená A. V. im však ústne povedala, že na nehnuteľnosti môžu urobiť čo chcú, niektoré budovy môžu i zbúrať. Uvádzali, že nehnuteľnosť bola zanedbaná a snažili sa ju zveľaďovať tak, aby sa tam dalo žiť. Pritom, ako zbierali železný šrot, uvideli, že sú tam aj železné rúry, ktoré neboli nijako zabezpečené, boli hrdzavé a rôznej dĺžky. Doznali, že peniaze, ktoré za šrot dostali, minuli na potraviny a obžalovaná zaplatila aj výživné.

Poškodená A. V. potvrdila, že obžalovaným ústne uviedla, že si môžu robiť na nehnuteľnosti, čo uznajú za vhodné. Tvrdila však, že obžalovaní nemali vstupovať do maštale, kde boli uložené rúry, ktoré dávnejšie zakúpili. Tvrdila tiež, že na maštali bola posuvná železná pásovina, ktorá bola proti otvoreniu opatrená reťazou a zámkom. V čase uzatvárania zmluvy toto zabezpečenie prehliadli aj s obžalovanými a nezistili závady. Neskôr toto zabezpečovacie zariadenie popísala odlišne. O tom, že obžalovaní zbierajú po dvore železný šrot sa dozvedela od susedy, ktorá im telefonovala. Po nejakom čase išli na nehnuteľnosť, pričom navštívili aj zberné suroviny a zistili, že obžalovaní odovzdali bezmála 3 a pol tony železného šrotu.

Aj poškodený E. V. potvrdil, že nedal súhlas na odpredaj železného šrotu z priestorov maštale. O takýchto veciach sa s obžalovanými ani nebavil. Spôsob zabezpečenia maštale popísal iným spôsobom ako poškodená. Svedkovia uviedli, že po obžalovaných sa nasťahovali ďalší nájomníci, ktorí napáchali ešte väčšie škody, ako obžalovaní.

Aj predchádzajúci nájomníci A. E. a X. S. potvrdili, že sa jednalo o nehnuteľnosť vo veľmi zlom stave, funkčný bol len rodinný dom. Všade mali prístup a mali tiež dovolené, aby do nehnuteľnosti zasahovali, ako uznajú za vhodné. Svedkovia nejaké kovové rúry videli, ale jednalo sa o staré zhrdzavené železné rúry. Nachádzal sa tam ešte aj ďalší rôznych kovový odpad.

Svedkovia I. Y. a Q. S. - pracovníci zberných surovín uvádzali, že keď prišli pre odpad, bol tam nahádzaný na kope z vnútornej strany brány. Jednalo sa podľa neho o starý kovový materiál, rúry boli rôznej dĺžky, nedal by sa z nich vystavať súvislý plot. Aj svedkyňa A. Z. videla nakladať železný šrot, ktorý zhodnotila tak, že bol vhodný len do zberných surovín. Svedok X. G. potvrdil, že aj predchádzajúci nájomníci vyvážali z nehnuteľnosti šrot a sám sa čudoval, že odkiaľ sa tam to železo berie. Nehnuteľnosť považuje za zruinovanú, naposledy tam bývali dve rómske rodiny, po nich zostala hotová pohroma. Predtým, ako nehnuteľnosť začali obývať obžalovaní, počul predchádzajúcich užívateľov píliť kovové rúry.

Z priloženej písomnej zmluvy o nájme nevyplýva, že by obžalovaným bolo niečo zakázané. Zmluva je veľmi obecná a umožňuje renovovať daný pozemok. Obžalovaní sa zaviazali, že sa budú o nehnuteľnosť náležite starať. Z priloženej fotodokumentácie vyplýva, že do maštale nebolo vniknuté násilím a nenachádzali sa tam prekážky, ktoré by takémuto vstupu mali zabrániť.

Z uvedeného aj pre krajský súd vyplynulo, že obžalovaní obývajúci predmetnú nehnuteľnosť nemali na pozemku žiadny zákaz alebo obmedzenie. Naopak, mali podľa ústnej dohody široké možnosti, mohli robiť čo chceli, niektoré časti mohli dokonca aj zbúrať. Keďže mohli robiť, čo uznali za vhodné, nejaví sa speňaženie železného šrotu ako krádež, kde absentuje úmysel odcudziť cudziu vec. Obžalovaní sa mohli dôvodne domnievať, že vymedzením širokých možností nakladať s nehnuteľnosťou môžu v rámci údržby nehnuteľnosti vyzbierať aj železný šrot. Nebolo preukázané, že železné rúry boli nejako zabezpečené, alebo na mieste, kde mali byť podľa poškodených uložené, bola nejaká prekážka či zabezpečenie majúce zabrániť vstupu na toto miesto. Z výpovede svedka G. vyplýva, že ešte predtým, ako začali obývať nehnuteľnosť obžalovaní, počul píliť kovové časti z dvora poškodených. Navyše ďalší svedkovia uvádzali, že pokiaľ aj videli kovové rúry, tieto boli rôznej dĺžky a na rôznych miestach. O vine obžalovaných teda vznikli závažné pochybnosti a správne si počínal okresný súd, keď ich spod obžaloby oslobodil. Nezvolil však správny dôvod oslobodenia, navyše chýba v rozsudku aj označenie zákonného dôvodu a len z právnej vety a zo zápisnice možno usudzovať, že ako oslobodzovací dôvod zvolil okresný súd dôvod podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Dôvody oslobodenia uvedené v § 285 písm. a) Tr. por. sú uplatnené vtedy, ak nemôže súd vzhľadom k výsledkom dôkazov vziať za preukázané, že sa vôbec stal skutok, ktorý je predmetom obžaloby.

Oslobodzujúci dôvod podľa § 285 písm. b) Tr. por. je však daný vtedy, ak sa skutkový dej, ktorý tvorí základ obžaloby skutočne síce stal, avšak nezakladá trestný čin. Práve o takýto prípad ide.

Krajský súd potom zrušil rozsudok okresného súdu a sám oslobodil obžalovaných podľa § 285 písm. b) Tr. por., pričom odkázala poškodených zo zákona s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.